HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ולכלי שרת [ו]וכלי אשירה] ועצי אשירה ומוקצה ונעבד אמר רב טובי בר מתנה א"ר יאשיה [א] מנין למוקצה מן התורה שנאמר [1] תשמרו להקריב לי [ב] במועדו כל שעושין לו שימור מתקיף לה אביי אלא מעתה [ג] אימא אימרא דצומא ולא עבידא ליה שימור ה"נ דלא חזו להקרבה [א"ל] אנא תשמרו להקריב לי [ד] במועדו קאמינא לי ולא לאחרן אחר [ה] ואיזהו אחר שמקריבין לו הוי אומר זו עבודת כוכבים אמר רבא בר רב אדא אמר רב יצחק אין מוקצה אסור אלא עד שיעבדו [ו] עולא א"ר יוחנן עד שימסרוהו לכומרי עבודת כוכבים [ז] בהא אמר רבי יוחנן עד שיאכילוהו כרשיני עבודת כוכבים אמר ליה רבי אבא [ח] לבהא מפלגיתו אתון אעולא א"ל לא עולא נמי כי קאמר הוא [ט] דשפי ליה כרשיני עבודת כוכבים א"ר אבא ידע [י] בהא לשנויי שמעתא ואי לא דסליק [יא] התם לא הוה ידע [יב] דארץ ישראל גרמה ליה אמר ליה רב יצחק בהא מיכן ומיכן הוה [יג] דתני רב חנניא טריטאה קמיה דר' יוחנן [יד] אין מוקצה אסור אלא עד שיעשו בו מעשה [טו] הוא תני לה [טז] והדר אמר לה [יז] מאי מעשה עד שיגזז ויעבדו בו: איזהו נעבד כו': [יח] מנא הני מילי אמר רב פפא דאמר קרא [2] ממשקה ישראל [יט] מן המותר לישראל ואי ס"ד אסירי להדיוט למה לי קרא [כ] [כא] ממעטינהו מגבוה וכל היכא דאסירי להדיוט לא בעי קרא והא טרפה דאסירא להדיוט ומעטיה קרא מגבוה דתניא [כב] כשהוא אומר מן הבקר למטה שאין ת"ל [כג] אלא להוציא את הטרפה איצטריך סד"א הני מילי דנטרפה ואחר כך נתקדשה אבל נתקדשה ואחר כך נטרפה אימא דתישרי לגבוה והא מהבא נפקא [כד] 3 כל אשר יעבור תחת השבט [כה] פרט לטרפה שאינה עוברת ההוא נמי איצטריך סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דלא היתה לה שעת הכושר דנולדה טרפה ממעי אמה אבל היכא דהיתה לה שעת הכושר ויצאת לאויר העולם ואח"כ נטרפה אימא תשתרי לגבוה קמ"ל [כו] מתני' [כז]ואיזהו אתנן האומר לזונה [כח] הוליך טלה זה בשכרך אפי' הן [כט] כולן אסורין [ל]וכן האומר לחבירו [לא] הוליך טלה זה ותלין שפחתך אצל עבדי רבי [לב] (מאיר) אומר אינו אתנן וחכמים אומרים אתנן: גמ' אמר מר ואפילו הן מאה כולן אסורין היכי דמי אילימא דשקלה [לג] אגרא מאה בהמות פשיטא דכולהו אסירי מה לי חד מה לי מאה [לד] לא צריכא דשקלה אגרא [לה] חדא ויהיב לה [לו]מאה דכולהו מכח אתנן קאתי [לז] ת"ר [לח]נתן לה ולא בא עליה ולא נתן לה אתננה מותר נתן לה ולא בא עליה אתננה קרית ליה ותו בא עליה ולא נתן לה [לט] (ג) מאי יהיב ליה אלא הכי קתני [מ]נתן לה ואח"כ בא עליה ואח"כ נתן לה אתננה מותר וליחול עליה אתנן למפרע [מא] אמר רבי אלעזר שקדמה

מנין [מ]מוקצה (שאסור) מן התורה. קס"ל בעלמא דעתך דסכי קמאך מנין שצריך להקלות הקרבן לשם שהקרבה לגבוה קודם שהקרבה ומסיק דקמאך מנין דלמאי להקריב אותו שהוקלה לעבודת כוכבים וקתני קשה להא דרשינן מקראי מתניתי נמי הכי וכן הוא ביומא (סה:) ובזבחים (ד:) ועיין תוס"ש, ג) [ערי מזהה ס"ד], ד) [ערי מום] ובמדבר קד עמ"ש ס"ש ס"ש עד במד. ס"ו], ה) [במדבר מה. מנחות ה. ו. חולין ל:], ו) מנחות ה:, ז) [מנחות ו. בכורות נו. חולין קלו:], ח) עיין תוי"ט, ט) [יומא עג.] [ע"ז ה:] שם: כל העניין], י) [תוספות יו"ן], יא) עי' ס"ק שהאריך.

ולכלי שרת. כלומר שלא הולכו לכלי שרת: ולכלי אשירה. שהקריב בכלי אשירה בתוכו שהיה משמש לשמים: ועצי אשירה. הקטירו לכמיב בתמיד [יב] ולא שהיקיר אשמים לשם: ומוקצה. מן התורה שהיקיר מאכל עליו לשמים: מנין למוקצה. קס"ל דסכי קמאך מנין שהיא צריכה לשמים ולא יקריבנו מיד כשהקדישו: שימור. לתורת [יג] גבוה: לזמנו. שלא נשמר מעולם ולא משמנו: לי ולא לאחרן אחר. דסכי קמאינא לי למוקצה לעבודת כוכבים שאסור מן התורה מהכא: עד שיעבדו. בו שום עבודה לגרוע עבודת כוכבים מאי מיכא קרון לו שום דבר שאסור אבל מקצי מקצי לא מיתסר. [יד] ל"ק אין מוקצה אסור אלא עד שיעבדו בו [טו] שום דבר שיעבדו בו שום עבודה לגרוע כומרי עבודת כוכבים אבל מעיבדו בו שום עבודה לא מיתסר דמו לא מקרבי ליה [טז] וכ"ש ולשון זה נראה לי עיקר מדאמי אלא ה"ל שיעבדו בו ומי לגיעני קמא לא ה"ל למיתני [יז] אלא ומכי מיבעי ליה למיתני אין מוקצה אסור עד שיעבדו בו ולשון רשאין ל"ש: עד שימסרוהו לכומרים. לאכילה דמו לא מקרבי ליה: עד שיאכילוהו כרשיני עבודת כוכבים. שמפטמין אותו לגרוך כומרים ומו לא מקרבי ליה [יח]: מכאן ומכאן הוא. מצבל ומתרץ ישראל: מנהני מילי. דמומרין לאכילה להדיוט: ממשקה ישראל. גבי קרבנות כתיב במשכות דיומקחך. ממעט מן המותר לאכילת דיומקחך: ואי ס"ד. דמוקמה לעבודת כוכבים לגמרי: מנא הני מילי. דאסירי לגבוה: דאמר קרא. ממשקה ישראל [יט] מן המותר לישראל ואי ס"ד אסירי להדיוט למה לי קרא לגבוה [כ] [כא] ממעטינהו מגבוה וכל היכא דאסירי להדיוט לא בעי קרא והא טרפה דאסירא להדיוט ומעטיה קרא מגבוה דתניא [כב] כשהוא אומר מן הבקר למטה שאין ת"ל [כג] אלא להוציא את הטרפה איצטריך סד"א הני מילי דנטרפה ואחר כך נתקדשה אבל נתקדשה ואחר כך נטרפה אימא דתישרי לגבוה והא מהבא נפקא [כד] 3 כל אשר יעבור תחת השבט [כה] פרט לטרפה שאינה עוברת ההוא נמי איצטריך סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דלא היתה לה שעת הכושר דנולדה טרפה ממעי אמה אבל היכא דהיתה לה שעת הכושר ויצאת לאויר העולם ואח"כ נטרפה אימא תשתרי לגבוה קמ"ל [כו] מתני' [כז]ואיזהו אתנן האומר לזונה [כח] הוליך טלה זה בשכרך אפי' הן [כט] כולן אסורין [ל]וכן האומר לחבירו [לא] הוליך טלה זה ותלין שפחתך אצל עבדי רבי [לב] (מאיר) אומר אינו אתנן וחכמים אומרים אתנן: גמ' אמר מר ואפילו הן מאה כולן אסורין היכי דמי אילימא דשקלה [לג] אגרא מאה בהמות פשיטא דכולהו אסירי מה לי חד מה לי מאה [לד] לא צריכא דשקלה אגרא [לה] חדא ויהיב לה [לו]מאה דכולהו מכח אתנן קאתי [לז] ת"ר [לח]נתן לה ולא בא עליה ולא נתן לה אתננה מותר נתן לה ולא בא עליה אתננה קרית ליה ותו בא עליה ולא נתן לה [לט] (ג) מאי יהיב ליה אלא הכי קתני [מ]נתן לה ואח"כ בא עליה ואח"כ נתן לה אתננה מותר וליחול עליה אתנן למפרע [מא] אמר רבי אלעזר שקדמה

ולידמה ואח"כ הקדישה ומן הבקר למחר להקדישה ואח"כ נטרפה [מ] מתני' פלוגתא דרבי ורבנן מפרש בגמ' [נ.]: גמ' [מב] דשקלה (ו) [מג] תרי. והוא לה מתנה לה מלא חד ומלא תרי ריבה לה וכולהו [מד] מתנן ניתנו [מה](לא מתנה חד) שמפקפק אותו שמתנה עמה: ניחוש עליה לחנן למפרע. הואיל ובשעת ביאה קיים וכיון שהוא בא עליה על סכר אותו טלה כל היכא דמיתיב חייל עליה מתנן דבשלמא בא עליה ואחר כך נתן לה טלה מיכא למימר כיון דלא ייחדו בשעת ביאה לא מיפטר ממתנה בעלמא הוא: שקדמה

א) תוספתא דע"ז פוף פ"ו ע"ש ועי"ע בכ"מ פ"ד מהל' מיאוריי מזזה ס"ד], ב) [מלה מת], ג) [ערי מום] ובמדבר קד עמ"ש ס"ש ס"ש עד במד. ס"ו], ד) [במדבר מה. מנחות ה. ו. חולין ל:], ה) מנחות ה:, ו) [מנחות ו. בכורות נו. חולין קלו:], ז) עיין תוי"ט, ח) [יומא עג.] [ע"ז ה:] שם: כל העניין], ט) [תוספות יו"ן], י) עי' ס"ק שהאריך.

א) גמ' מנין למוקצה מן התורה. קס"ל בעלמא דעתך דסכי קמאך מנין שצריך להקלות הקרבן לשם שהקרבה לגבוה קודם שהקרבה ומסיק דקמאך מנין דלמאי להקריב אותו שהוקלה לעבודת כוכבים וקתני קשה להא דרשינן מקראי מתניתי נמי הכי וכן הוא ביומא (סה:) ובזבחים (ד:) ועיין תוי"ט, ב) [ערי מזהה ס"ד], ג) [מלה מת], ד) [ערי מום] ובמדבר קד עמ"ש ס"ש ס"ש עד במד. ס"ו], ה) [במדבר מה. מנחות ה. ו. חולין ל:], ו) מנחות ה:, ז) [מנחות ו. בכורות נו. חולין קלו:], ח) עיין תוי"ט, ט) [יומא עג.] [ע"ז ה:] שם: כל העניין], י) [תוספות יו"ן], יא) עי' ס"ק שהאריך.

ב) שם למה לי ועי' מהרש"א. ג) [ערי מזהה ס"ד], ד) [במדבר מה. מנחות ה. ו. חולין ל:], ה) מנחות ה:, ו) [מנחות ו. בכורות נו. חולין קלו:], ז) עיין תוי"ט, ח) [יומא עג.] [ע"ז ה:] שם: כל העניין], ט) [תוספות יו"ן], י) עי' ס"ק שהאריך.

ג) שם למה לי ועי' מהרש"א. ד) [ערי מזהה ס"ד], ה) [במדבר מה. מנחות ה. ו. חולין ל:], ו) מנחות ה:, ז) [מנחות ו. בכורות נו. חולין קלו:], ח) עיין תוי"ט, ט) [יומא עג.] [ע"ז ה:] שם: כל העניין], י) [תוספות יו"ן], יא) עי' ס"ק שהאריך.

ד) שם ולמה לי למקריב ליה ולשון זה נראה לי עיקר. ה) ל"ק אין מוקלה אסור אלא עד שיעבדו בו [טו] שום דבר שיעבדו בו שום עבודה לגרוע כומרי עבודת כוכבים אבל מעיבדו בו שום עבודה לא מיתסר דמו לא מקרבי ליה [טז] וכ"ש ולשון זה נראה לי עיקר מדאמי אלא ה"ל שיעבדו בו ומי לגיעני קמא לא ה"ל למיתני [יז] אלא ומכי מיבעי ליה למיתני אין מוקלה אסור עד שיעבדו בו ולשון רשאין ל"ש: עד שימסרוהו לכומרים. לאכילה דמו לא מקרבי ליה: עד שיאכילוהו כרשיני עבודת כוכבים. שמפטמין אותו לגרוך כומרים ומו לא מקרבי ליה [טז]: מכאן ומכאן הוא. מצבל ומתרץ ישראל: מנהני מילי. דמומרין לאכילה להדיוט: ממשקה ישראל. גבי קרבנות כתיב במשכות דיומקחך. ממעט מן המותר לאכילת דיומקחך: ואי ס"ד. דמוקמה לעבודת כוכבים לגמרי: מנא הני מילי. דאסירי לגבוה: דאמר קרא. ממשקה ישראל [יט] מן המותר לישראל ואי ס"ד אסירי להדיוט למה לי קרא לגבוה [כ] [כא] ממעטינהו מגבוה וכל היכא דאסירי להדיוט לא בעי קרא והא טרפה דאסירא להדיוט ומעטיה קרא מגבוה דתניא [כב] כשהוא אומר מן הבקר למטה שאין ת"ל [כג] אלא להוציא את הטרפה איצטריך סד"א הני מילי דנטרפה ואחר כך נתקדשה אבל נתקדשה ואחר כך נטרפה אימא דתישרי לגבוה והא מהבא נפקא [כד] 3 כל אשר יעבור תחת השבט [כה] פרט לטרפה שאינה עוברת ההוא נמי איצטריך סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דלא היתה לה שעת הכושר דנולדה טרפה ממעי אמה אבל היכא דהיתה לה שעת הכושר ויצאת לאויר העולם ואח"כ נטרפה אימא תשתרי לגבוה קמ"ל [כו] מתני' [כז]ואיזהו אתנן האומר לזונה [כח] הוליך טלה זה בשכרך אפי' הן [כט] כולן אסורין [ל]וכן האומר לחבירו [לא] הוליך טלה זה ותלין שפחתך אצל עבדי רבי [לב] (מאיר) אומר אינו אתנן וחכמים אומרים אתנן: גמ' אמר מר ואפילו הן מאה כולן אסורין היכי דמי אילימא דשקלה [לג] אגרא מאה בהמות פשיטא דכולהו אסירי מה לי חד מה לי מאה [לד] לא צריכא דשקלה אגרא [לה] חדא ויהיב לה [לו]מאה דכולהו מכח אתנן קאתי [לז] ת"ר [לח]נתן לה ולא בא עליה ולא נתן לה אתננה מותר נתן לה ולא בא עליה אתננה קרית ליה ותו בא עליה ולא נתן לה [לט] (ג) מאי יהיב ליה אלא הכי קתני [מ]נתן לה ואח"כ בא עליה ואח"כ נתן לה אתננה מותר וליחול עליה אתנן למפרע [מא] אמר רבי אלעזר שקדמה

ב) שם ולמה לי למקריב ליה ולשון זה נראה לי עיקר מדאמי אלא ה"ל שיעבדו בו ומי לגיעני קמא לא ה"ל למיתני [יז] אלא ומכי מיבעי ליה למיתני אין מוקלה אסור עד שיעבדו בו ולשון רשאין ל"ש: עד שימסרוהו לכומרים. לאכילה דמו לא מקרבי ליה: עד שיאכילוהו כרשיני עבודת כוכבים. שמפטמין אותו לגרוך כומרים ומו לא מקרבי ליה [טז]: מכאן ומכאן הוא. מצבל ומתרץ ישראל: מנהני מילי. דמומרין לאכילה להדיוט: ממשקה ישראל. גבי קרבנות כתיב במשכות דיומקחך. ממעט מן המותר לאכילת דיומקחך: ואי ס"ד. דמוקמה לעבודת כוכבים לגמרי: מנא הני מילי. דאסירי לגבוה: דאמר קרא. ממשקה ישראל [יט] מן המותר לישראל ואי ס"ד אסירי להדיוט למה לי קרא לגבוה [כ] [כא] ממעטינהו מגבוה וכל היכא דאסירי להדיוט לא בעי קרא והא טרפה דאסירא להדיוט ומעטיה קרא מגבוה דתניא [כב] כשהוא אומר מן הבקר למטה שאין ת"ל [כג] אלא להוציא את הטרפה איצטריך סד"א הני מילי דנטרפה ואחר כך נתקדשה אבל נתקדשה ואחר כך נטרפה אימא דתישרי לגבוה והא מהבא נפקא [כד] 3 כל אשר יעבור תחת השבט [כה] פרט לטרפה שאינה עוברת ההוא נמי איצטריך סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דלא היתה לה שעת הכושר דנולדה טרפה ממעי אמה אבל היכא דהיתה לה שעת הכושר ויצאת לאויר העולם ואח"כ נטרפה אימא תשתרי לגבוה קמ"ל [כו] מתני' [כז]ואיזהו אתנן האומר לזונה [כח] הוליך טלה זה בשכרך אפי' הן [כט] כולן אסורין [ל]וכן האומר לחבירו [לא] הוליך טלה זה ותלין שפחתך אצל עבדי רבי [לב] (מאיר) אומר אינו אתנן וחכמים אומרים אתנן: גמ' אמר מר ואפילו הן מאה כולן אסורין היכי דמי אילימא דשקלה [לג] אגרא מאה בהמות פשיטא דכולהו אסירי מה לי חד מה לי מאה [לד] לא צריכא דשקלה אגרא [לה] חדא ויהיב לה [לו]מאה דכולהו מכח אתנן קאתי [לז] ת"ר [לח]נתן לה ולא בא עליה ולא נתן לה אתננה מותר נתן לה ולא בא עליה אתננה קרית ליה ותו בא עליה ולא נתן לה [לט] (ג) מאי יהיב ליה אלא הכי קתני [מ]נתן לה ואח"כ בא עליה ואח"כ נתן לה אתננה מותר וליחול עליה אתנן למפרע [מא] אמר רבי אלעזר שקדמה

ג) שם ולמה לי למקריב ליה ולשון זה נראה לי עיקר מדאמי אלא ה"ל שיעבדו בו ומי לגיעני קמא לא ה"ל למיתני [יז] אלא ומכי מיבעי ליה למיתני אין מוקלה אסור עד שיעבדו בו ולשון רשאין ל"ש: עד שימסרוהו לכומרים. לאכילה דמו לא מקרבי ליה: עד שיאכילוהו כרשיני עבודת כוכבים. שמפטמין אותו לגרוך כומרים ומו לא מקרבי ליה [טז]: מכאן ומכאן הוא. מצבל ומתרץ ישראל: מנהני מילי. דמומרין לאכילה להדיוט: ממשקה ישראל. גבי קרבנות כתיב במשכות דיומקחך. ממעט מן המותר לאכילת דיומקחך: ואי ס"ד. דמוקמה לעבודת כוכבים לגמרי: מנא הני מילי. דאסירי לגבוה: דאמר קרא. ממשקה ישראל [יט] מן המותר לישראל ואי ס"ד אסירי להדיוט למה לי קרא לגבוה [כ] [כא] ממעטינהו מגבוה וכל היכא דאסירי להדיוט לא בעי קרא והא טרפה דאסירא להדיוט ומעטיה קרא מגבוה דתניא [כב] כשהוא אומר מן הבקר למטה שאין ת"ל [כג] אלא להוציא את הטרפה איצטריך סד"א הני מילי דנטרפה ואחר כך נתקדשה אבל נתקדשה ואחר כך נטרפה אימא דתישרי לגבוה והא מהבא נפקא [כד] 3 כל אשר יעבור תחת השבט [כה] פרט לטרפה שאינה עוברת ההוא נמי איצטריך סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דלא היתה לה שעת הכושר דנולדה טרפה ממעי אמה אבל היכא דהיתה לה שעת הכושר ויצאת לאויר העולם ואח"כ נטרפה אימא תשתרי לגבוה קמ"ל [כו] מתני' [כז]ואיזהו אתנן האומר לזונה [כח] הוליך טלה זה בשכרך אפי' הן [כט] כולן אסורין [ל]וכן האומר לחבירו [לא] הוליך טלה זה ותלין שפחתך אצל עבדי רבי [לב] (מאיר) אומר אינו אתנן וחכמים אומרים אתנן: גמ' אמר מר ואפילו הן מאה כולן אסורין היכי דמי אילימא דשקלה [לג] אגרא מאה בהמות פשיטא דכולהו אסירי מה לי חד מה לי מאה [לד] לא צריכא דשקלה אגרא [לה] חדא ויהיב לה [לו]מאה דכולהו מכח אתנן קאתי [לז] ת"ר [לח]נתן לה ולא בא עליה ולא נתן לה אתננה מותר נתן לה ולא בא עליה אתננה קרית ליה ותו בא עליה ולא נתן לה [לט] (ג) מאי יהיב ליה אלא הכי קתני [מ]נתן לה ואח"כ בא עליה ואח"כ נתן לה אתננה מותר וליחול עליה אתנן למפרע [מא] אמר רבי אלעזר שקדמה

ד) שם ולמה לי למקריב ליה ולשון זה נראה לי עיקר מדאמי אלא ה"ל שיעבדו בו ומי לגיעני קמא לא ה"ל למיתני [יז] אלא ומכי מיבעי ליה למיתני אין מוקלה אסור עד שיעבדו בו ולשון רשאין ל"ש: עד שימסרוהו לכומרים. לאכילה דמו לא מקרבי ליה: עד שיאכילוהו כרשיני עבודת כוכבים. שמפטמין אותו לגרוך כומרים ומו לא מקרבי ליה [טז]: מכאן ומכאן הוא. מצבל ומתרץ ישראל: מנהני מילי. דמומרין לאכילה להדיוט: ממשקה ישראל. גבי קרבנות כתיב במשכות דיומקחך. ממעט מן המותר לאכילת דיומקחך: ואי ס"ד. דמוקמה לעבודת כוכבים לגמרי: מנא הני מילי. דאסירי לגבוה: דאמר קרא. ממשקה ישראל [יט] מן המותר לישראל ואי ס"ד אסירי להדיוט למה לי קרא לגבוה [כ] [כא] ממעטינהו מגבוה וכל היכא דאסירי להדיוט לא בעי קרא והא טרפה דאסירא להדיוט ומעטיה קרא מגבוה דתניא [כב] כשהוא אומר מן הבקר למטה שאין ת"ל [כג] אלא להוציא את הטרפה איצטריך סד"א הני מילי דנטרפה ואחר כך נתקדשה אבל נתקדשה ואחר כך נטרפה אימא דתישרי לגבוה והא מהבא נפקא [כד] 3 כל אשר יעבור תחת השבט [כה] פרט לטרפה שאינה עוברת ההוא נמי איצטריך סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דלא היתה לה שעת הכושר דנולדה טרפה ממעי אמה אבל היכא דהיתה לה שעת הכושר ויצאת לאויר העולם ואח"כ נטרפה אימא תשתרי לגבוה קמ"ל [כו] מתני' [כז]ואיזהו אתנן האומר לזונה [כח] הוליך טלה זה בשכרך אפי' הן [כט] כולן אסורין [ל]וכן האומר לחבירו [לא] הוליך טלה זה ותלין שפחתך אצל עבדי רבי [לב] (מאיר) אומר אינו אתנן וחכמים אומרים אתנן: גמ' אמר מר ואפילו הן מאה כולן אסורין היכי דמי אילימא דשקלה [לג] אגרא מאה בהמות פשיטא דכולהו אסירי מה לי חד מה לי מאה [לד] לא צריכא דשקלה אגרא [לה] חדא ויהיב לה [לו]מאה דכולהו מכח אתנן קאתי [לז] ת"ר [לח]נתן לה ולא בא עליה ולא נתן לה אתננה מותר נתן לה ולא בא עליה אתננה קרית ליה ותו בא עליה ולא נתן לה [לט] (ג) מאי יהיב ליה אלא הכי קתני [מ]נתן לה ואח"כ בא עליה ואח"כ נתן לה אתננה מותר וליחול עליה אתנן למפרע [מא] אמר רבי אלעזר שקדמה

ה) שם ולמה לי למקריב ליה ולשון זה נראה לי עיקר מדאמי אלא ה"ל שיעבדו בו ומי לגיעני קמא לא ה"ל למיתני [יז] אלא ומכי מיבעי ליה למיתני אין מוקלה אסור עד שיעבדו בו ולשון רשאין ל"ש: עד שימסרוהו לכומרים. לאכילה דמו לא מקרבי ליה: עד שיאכילוהו כרשיני עבודת כוכבים. שמפטמין אותו לגרוך כומרים ומו לא מקרבי ליה [טז]: מכאן ומכאן הוא. מצבל ומתרץ ישראל: מנהני מילי. דמומרין לאכילה להדיוט: ממשקה ישראל. גבי קרבנות כתיב במשכות דיומקחך. ממעט מן המותר לאכילת דיומקחך: ואי ס"ד. דמוקמה לעבודת כוכבים לגמרי: מנא הני מילי. דאסירי לגבוה: דאמר קרא. ממשקה ישראל [יט] מן המותר לישראל ואי ס"ד אסירי להדיוט למה לי קרא לגבוה [כ] [כא] ממעטינהו מגבוה וכל היכא דאסירי להדיוט לא בעי קרא והא טרפה דאסירא להדיוט ומעטיה קרא מגבוה דתניא [כב] כשהוא אומר מן הבקר למטה שאין ת"ל [כג] אלא להוציא את הטרפה איצטריך סד"א הני מילי דנטרפה ואחר כך נתקדשה אבל נתקדשה ואחר כך נטרפה אימא דתישרי לגבוה והא מהבא נפקא [כד] 3 כל אשר יעבור תחת השבט [כה] פרט לטרפה שאינה עוברת ההוא נמי איצטריך סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דלא היתה לה שעת הכושר דנולדה טרפה ממעי אמה אבל היכא דהיתה לה שעת הכושר ויצאת לאויר העולם ואח"כ נטרפה אימא תשתרי לגבוה קמ"ל [כו] מתני' [כז]ואיזהו אתנן האומר לזונה [כח] הוליך טלה זה בשכרך אפי' הן [כט] כולן אסורין [ל]וכן האומר לחבירו [לא] הוליך טלה זה ותלין שפחתך אצל עבדי רבי [לב] (מאיר) אומר אינו אתנן וחכמים אומרים אתנן: גמ' אמר מר ואפילו הן מאה כולן אסורין היכי דמי אילימא דשקלה [לג] אגרא מאה בהמות פשיטא דכולהו אסירי מה לי חד מה לי מאה [לד] לא צריכא דשקלה אגרא [לה] חדא ויהיב לה [לו]מאה דכולהו מכח אתנן קאתי [לז] ת"ר [לח]נתן לה ולא בא עליה ולא נתן לה אתננה מותר נתן לה ולא בא עליה אתננה קרית ליה ותו בא עליה ולא נתן לה [לט] (ג) מאי יהיב ליה אלא הכי קתני [מ]נתן לה ואח"כ בא עליה ואח"כ נתן לה אתננה מותר וליחול עליה אתנן למפרע [מא] אמר רבי אלעזר שקדמה

ו) שם ולמה לי למקריב ליה ולשון זה נראה לי עיקר מדאמי אלא ה"ל שיעבדו בו ומי לגיעני קמא לא ה"ל למיתני [יז] אלא ומכי מיבעי ליה למיתני אין מוקלה אסור עד שיעבדו בו ולשון רשאין ל"ש: עד שימסרוהו לכומרים. לאכילה דמו לא מקרבי ליה: עד שיאכילוהו כרשיני עבודת כוכבים. שמפטמין אותו לגרוך כומרים ומו לא מקרבי ליה [טז]: מכאן ומכאן הוא. מצבל ומתרץ ישראל: מנהני מילי. דמומרין לאכילה להדיוט: ממשקה ישראל. גבי קרבנות כתיב במשכות דיומקחך. ממעט מן המותר לאכילת דיומקחך: ואי ס"ד. דמוקמה לעבודת כוכבים לגמרי: מנא הני מילי. דאסירי לגבוה: דאמר קרא. ממשקה ישראל [יט] מן המותר לישראל ואי ס"ד אסירי להדיוט למה לי קרא לגבוה [כ] [כא] ממעטינהו מגבוה וכל היכא דאסירי להדיוט לא בעי קרא והא טרפה דאסירא להדיוט ומעטיה קרא מגבוה דתניא [כב] כשהוא אומר מן הבקר למטה שאין ת"ל [כג] אלא להוציא את הטרפה איצטריך סד"א הני מילי דנטרפה ואחר כך נתקדשה אבל נתקדשה ואחר כך נטרפה אימא דתישרי לגבוה והא מהבא נפקא [כד] 3 כל אשר יעבור תחת השבט [כה] פרט לטרפה שאינה עוברת ההוא נמי איצטריך סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דלא היתה לה שעת הכושר דנולדה טרפה ממעי אמה אבל היכא דהיתה לה שעת הכושר ויצאת לאויר העולם ואח"כ נטרפה אימא תשתרי לגבוה קמ"ל [כו] מתני' [כז]ואיזהו אתנן האומר לזונה [כח] הוליך טלה זה בשכרך אפי' הן [כט] כולן אסורין [ל]וכן האומר לחבירו [לא] הוליך טלה זה ותלין שפחתך אצל עבדי רבי [לב] (מאיר) אומר אינו אתנן וחכמים אומרים אתנן: גמ' אמר מר ואפילו הן מאה כולן אסורין היכי דמי אילימא דשקלה [לג] אגרא מאה בהמות פשיטא דכולהו אסירי מה לי חד מה לי מאה [לד] לא צריכא דשקלה אגרא [לה] חדא ויהיב לה [לו]מאה דכולהו מכח אתנן קאתי [לז] ת"ר [לח]נתן לה ולא בא עליה ולא נתן לה אתננה מותר נתן לה ולא בא עליה אתננה קרית ליה ותו בא עליה ולא נתן לה [לט] (ג) מאי יהיב ליה אלא הכי קתני [מ]נתן לה ואח"כ בא עליה ואח"כ נתן לה אתננה מותר וליחול עליה אתנן למפרע [מא] אמר רבי אלעזר שקדמה

ז) שם ולמה לי למקריב ליה ולשון זה נראה לי עיקר מדאמי אלא ה"ל שיעבדו בו ומי לגיעני קמא לא ה"ל למיתני [יז] אלא ומכי מיבעי ליה למיתני אין מוקלה אסור עד שיעבדו בו ולשון רשאין ל"ש: עד שימסרוהו לכומרים. לאכילה דמו לא מקרבי ליה: עד שיאכילוהו כרשיני עבודת כוכבים. שמפטמין אותו לגרוך כומרים ומו לא מקרבי ליה [טז]: מכאן ומכאן הוא. מצבל ומתרץ ישראל: מנהני מילי. דמומרין לאכילה להדיוט: ממשקה ישראל. גבי קרבנות כתיב במשכות דיומקחך. ממעט מן המותר לאכילת דיומקחך: ואי ס"ד. דמוקמה לעבודת כוכבים לגמרי: מנא הני מילי. דאסירי לגבוה: דאמר קרא. ממשקה ישראל [יט] מן המותר לישראל ואי ס"ד אסירי להדיוט למה לי קרא לגבוה [כ] [כא] ממעטינהו מגבוה וכל היכא דאסירי להדיוט לא בעי קרא והא טרפה דאסירא להדיוט ומעטיה קרא מגבוה דתניא [כב] כשהוא אומר מן הבקר למטה שאין ת"ל [כג] אלא להוציא את הטרפה איצטריך סד"א הני מילי דנטרפה ואחר כך נתקדשה אבל נתקדשה ואחר כך נטרפה אימא דתישרי לגבוה והא מהבא נפקא [כד] 3 כל אשר יעבור תחת השבט [כה] פרט לטרפה שאינה עוברת ההוא נמי איצטריך סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דלא היתה לה שעת הכושר דנולדה טרפה ממעי אמה אבל היכא דהיתה לה שעת הכושר ויצאת לאויר העולם ואח"כ נטרפה אימא תשתרי לגבוה קמ"ל [כו] מתני' [כז]ואיזהו אתנן האומר לזונה [כח] הוליך טלה זה בשכרך אפי' הן [כט] כולן אסורין [ל]וכן האומר לחבירו [לא] הוליך טלה זה ותלין שפחתך אצל עבדי רבי [לב] (מאיר) אומר אינו אתנן וחכמים אומרים אתנן: גמ' אמר מר ואפילו הן מאה כולן אסורין היכי דמי אילימא דשקלה [לג] אגרא מאה בהמות פשיטא דכולהו אסירי מה לי חד מה לי מאה [לד] לא צריכא דשקלה אגרא [לה] חדא ויהיב לה [לו]מאה דכולהו מכח אתנן קאתי [לז] ת"ר [לח]נתן לה ולא בא עליה ולא נתן לה אתננה מותר נתן לה ולא בא עליה אתננה קרית ליה ותו בא עליה ולא נתן לה [לט] (ג) מאי יהיב ליה אלא הכי קתני [מ]נתן לה ואח"כ בא עליה ואח"כ נתן לה אתננה מותר וליחול עליה אתנן למפרע [מא] אמר רבי אלעזר שקדמה

ח) שם ולמה לי למקריב ליה ולשון זה נראה לי עיקר מדאמי אלא ה"ל שיעבדו בו ומי לגיעני קמא לא ה"ל למיתני [יז] אלא ומכי מיבעי ליה למיתני אין מוקלה אסור עד שיעבדו בו ולשון רשאין ל"ש: עד שימסרוהו לכומרים. לאכילה דמו לא מקרבי ליה: עד שיאכילוהו כרשיני עבודת כוכבים. שמפטמין אותו לגרוך כומרים ומו לא מקרבי ליה [טז]: מכאן ומכאן הוא. מצבל ומתרץ ישראל: מנהני מילי. דמומרין לאכילה להדיוט: ממשקה ישראל. גבי קרבנות כתיב במשכות דיומקחך. ממעט מן המותר לאכילת דיומקחך: ואי ס"ד. דמוקמה לעבודת כוכבים לגמרי: מנא הני מילי. דאסירי לגבוה: דאמר קרא. ממשקה ישראל [יט] מן המותר לישראל ואי ס"ד אסירי להדיוט למה לי קרא לגבוה [כ] [כא] ממעטינהו מגבוה וכל היכא דאסירי להדיוט לא בעי קרא והא טרפה דאסירא להדיוט ומעטיה קרא מגבוה דתניא [כב] כשהוא אומר מן הבקר למטה שאין ת"ל [כג] אלא להוציא את הטרפה איצטריך סד"א הני מילי דנטרפה ואחר כך נתקדשה אבל נתקדשה ואחר כך נטרפה אימא דתישרי לגבוה והא מהבא נפקא [כד] 3 כל אשר יעבור תחת השבט [כה] פרט לטרפה שאינה עוברת ההוא נמי איצטריך סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דלא היתה לה שעת הכושר דנולדה טרפה ממעי אמה אבל היכא דהיתה לה שעת הכושר ויצאת לאויר העולם ואח"כ נטרפה אימא תשתרי לגבוה קמ"ל [כו] מתני' [כז]ואיזהו אתנן האומר לזונה [כח] הוליך טלה זה בשכרך אפי' הן [כט] כולן אסורין [ל]וכן האומר לחבירו [לא] הוליך טלה זה ותלין שפחתך אצל עבדי רבי [לב] (מאיר) אומר אינו אתנן וחכמים אומרים אתנן: גמ' אמר מר ואפילו הן מאה כולן אסורין היכי דמי אילימא דשקלה [לג] אגרא מאה בהמות פשיטא דכולהו אסירי מה לי חד מה לי מאה [לד] לא צריכא דשקלה אגרא [לה] חדא ויהיב לה [לו]מאה דכולהו מכח אתנן קאתי [לז] ת"ר [לח]נתן לה ולא בא עליה ולא נתן לה אתננה מותר נתן לה ולא בא עליה אתננה קרית ליה ותו בא עליה ולא נתן לה [לט] (ג) מאי יהיב ליה אלא הכי קתני [מ]נתן לה ואח"כ בא עליה ואח"כ נתן לה אתננה מותר וליחול עליה אתנן למפרע [מא] אמר רבי אלעזר שקדמה

ט) שם ולמה לי למקריב ליה ולשון זה נראה לי עיקר מדאמי אלא ה"ל שיעבדו בו ומי לגיעני קמא לא ה"ל למיתני [יז] אלא ומכי מיבעי ליה למיתני אין מוקלה אסור עד שיעבדו בו ולשון רשאין ל"ש: עד שימסרוהו לכומרים. לאכילה דמו לא מקרבי ליה: עד שיאכילוהו כרשיני עבודת כוכבים. שמפטמין אותו לגרוך כומרים ומו לא מקרבי ליה [טז]: מכאן ומכאן הוא. מצבל ומתרץ ישראל: מנהני מילי. דמומרין לאכילה להדיוט: ממשקה ישראל. גבי קרבנות כתיב במשכות דיומקחך. ממעט מן המותר לאכילת דיומקחך: ואי ס"ד. דמוקמה לעבודת כוכבים לגמרי: מנא הני מילי. דאסירי לגבוה: דאמר קרא. ממשקה ישראל [יט] מן המותר לישראל ואי ס"ד אסירי להדיוט למה לי קרא לגבוה [כ] [כא] ממעטינהו